

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

FCI-Standard č. 49 / 03.06.2016

Překlad: Ing. Hana Petrusová

FINSKÝ ŠPIC

(Suomenpystykorva)

ZEMĚ PŮVODU: Finsko

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 04.04.2016

POUŽITÍ: Lovecký pes zejména používaný k lovu lesní pernaté zvěře, malých šelem, vodního ptactva a losů. Nadšený lovec, spíše nezávislý, ale dobře spolupracující při lovu, ohlašující zvěř štěkáním.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 5 Špicové a primitivní plemena

Sekce: 2 Severští lovečtí psi

Zkoušky z výkonu pouze v severských zemích (Norsku, Švédsku a Finsku).

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Je známo, že již před stovkami let byli psi tohoto typu používáni po celém Finsku k lovu zvěře. Původním záměrem bylo vyšlechtit psa, který by dobře vyštěkával zvěř na stromech a přitom by pěkně vypadal. Když byla v roce 1890 zahájena registrace plemene, byli jedinci podobní typem a využitím nalezení hlavně ve východní a severní části země. První standard byl vytvořen v roce 1892. První speciální výstava plemene byla uspořádána téhož roku a první soutěž v lovu pernaté zvěře v roce 1897. V současnosti je plemeno hojné ve Finsku i ve Švédsku. Toto plemeno vzniklo z původních jedinců, a je nezbytnou součástí finského kulturního dědictví. V roce 1979 byl finský špic prohlášen finským národním plemenem. Podle dohody mezi Finským kynologickým svazem (FKC) a Ruskou kynologickou federací (RKF), podepsané roku 2006, byli karelsko-finská lajka a finský špic spojeni do jednoho plemene pod plemenným standardem finského špice.

CELKOVÝ VZHLED: Menší než střední velikosti, téměř čtvercového rámce. Štíhlý, šlachovitý pes s dobrým nesením těla.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka těla je stejná jako výška v kohoutku. Hloubka hrudníku je o něco menší než polovina kohoutkové výšky. Poměr mezi délkou čenichu a délkou lebky je přibližně 3 : 4. Lebka je širší než delší; její šířka je shodná s její hloubkou.

POVAHA / TEMPERAMENT: Živý, energický, odvážný a cílevědomý. Může být rezervovaný vůči cizím lidem, ale nikdy agresivní.

HLAVA:

MOZKOVÁ ČÁST:

Lebka: Při pohledu shora vejčitá, plynule se rozšiřující směrem k uším. Mezi ušima je nejširší. Při pohledu zepředu a z boku je lebka mírně klenutá. Roviny temene lebky a nosního hřbetu jsou téměř paralelní. Čelní brázda je velmi mělká. Nadočnicové oblouky a týlní hrbol jsou málo patrné.

Stop: Nepříliš výrazný, ale úhel mezi hřbetem nosu a lebkou je zřetelný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Spíše malá, sytě černé barvy.

Čenich: Poměrně úzký, suchý, při pohledu shora a z boku se rovnoměrně zužuje. Nosní hřbet je rovný. Spodní čelist výrazná.

Pysky: Pevné, spíše tenké a těsně přiléhající. Dobře pigmentované.

Čelisti/Zuby: Silné čelisti, zuby dobře vyvinuté a pravidelné; 42 zubů podle obvyklého zubního vzorce. Těsný nůžkový skus.

Líce: Jařmové oblouky mírně naznačené.

Oči: Středně velké, mandlového tvaru, mírně šikmé a nejlépe tmavé. Výraz je živý a pozorný.

Uši: Poměrně vysoko nasazené, vždy vztyčené. Spíše menší, špičaté, velmi pohyblivé a pokryté jemnou srstí.

KRK: Svalnatý, u psů se kvůli dlouhé srsti límce jeví spíše krátký, u fen střední délky. Hrdlo bez laloku.

TRUP:

Kohoutek: Výrazný, zejména u psů.

Hřbet: Spíše krátký, vodorovný a svalnatý.

Bedra: Krátká a svalnatá.

Zád: Střední délky, dobře vyvinutá a mírně spáditá.

Hrudník: Protáhlý, dosahující téměř k loktům, nepříliš široký. Žebra mírně klenutá, předhrudí normálně vyvinuté, ne příliš výrazné.

Spodní linie a břicho: Mírně vtažená.

OCAS: Od kořene stočený kupředu těsně nad tělem; pokud směřuje dolů a je přitlačen mírně dozadu ke stehnu, jeho špička dosahuje ke středu stehna. Natažený dosahuje přibližně ke hlezňům.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu zepředu rovné a paralelní. Středně silná kostra. Nadloktí je poněkud kratší než lopatka a předloktí.

Plece: Pevné, velmi pohyblivé a nepříliš šikmé.

Nadloktí: Poněkud kratší než lopatky, mírně šikmá a silná.

Lokty: Postavené před svislou linií spuštěnou z kohoutku, směřují přímo vzad.

Předloktí: Poměrně silná, svislá.

Nadprstí: Střední délky, jen mírně šikmá a pohyblivá.

Přední tlapy: Okrouhlé, jako kočičí tlapy. Prsty pevné a dobře klenuté, polštářky pružné, vždy černé barvy, ze stran pokryté hustou srstí.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné, při pohledu zezadu rovné a paralelní, přiměřeně zaúhlené. Středně silná kostra. Stehno je poněkud delší než bérec.

Stehna: Střední délky, poměrně široká, s dobře vyvinutými svaly.

Kolena: Směřují kupředu, středně zaúhlená.

Bérce: Svalnaté.

Hlezna: Poměrně nízko položená, středně zaúhlená.

Nadprstí: Relativně krátká, silná a svislá.

Zadní tlapy: Mírně delší než přední, jinak podobné.

CHODY/POHYB: Lehký, prostorný a bez námahy. Snadno přechází z klusu do cvalu, který je jeho nejpřirozenějším pohybem. Končetiny se pohybují paralelně. Při pronásledování zvěře běží velmi rychlým cvalem.

KŮŽE: Po celém těle dobře přiléhající, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Poměrně dlouhá na těle, napůl nebo zcela odstávající, pevně vztyčená na krku, plecích a na hřbetě. Na hlavě a na končetinách – s výjimkou zadní části pánevních končetin – je srst krátká a přilehlá. Vztyčená srst na plecích je zejména u psů výrazně delší a hrubší. Na zadní části stehen („kalhotky“) a na ocase je srst dlouhá a hustá. Podsada je krátká, měkká a hustá, světlé barvy.

Barva: Na hřbetě je srst červená nebo zlatorudá, nejlépe jasných odstínů. Světlejší odstíny jsou uvnitř uší, na lících, hrdle, hrudi, břichu, vnitřní straně končetin, na zadní straně stehen a na ocase. Malá bílá skvrna na hrudi a malé bílé znaky na tlapkách jsou povoleny.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi 44-50 cm, feny 39-45 cm.

Ideální výška: Psi 47 cm, feny 42 cm.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považována za vadu a vážnost, s níž je posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa a jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

- Chybění zubů (1 nebo 2 chybějící zuby s výjimkou P1 a M3).

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Uši jiné než vztyčené.
- Nosní houba jiná než černá.
- Jasně žluté nebo bílé oči.
- Podkus nebo předkus.
- Zálomek na ocase.
- Velké bílé znaky na hrudi a / nebo bílé ponožky.
- Odstíny značně odlišné od základního zbarvení srsti.
- Vlnitá nebo kudrnatá srst.
- Výška odlišná od požadavku standardu.
- Několik chybějících zubů (tři nebo více).

Pozn.:

- Psi samci musí mít dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno, mohou být použiti k chovu.